

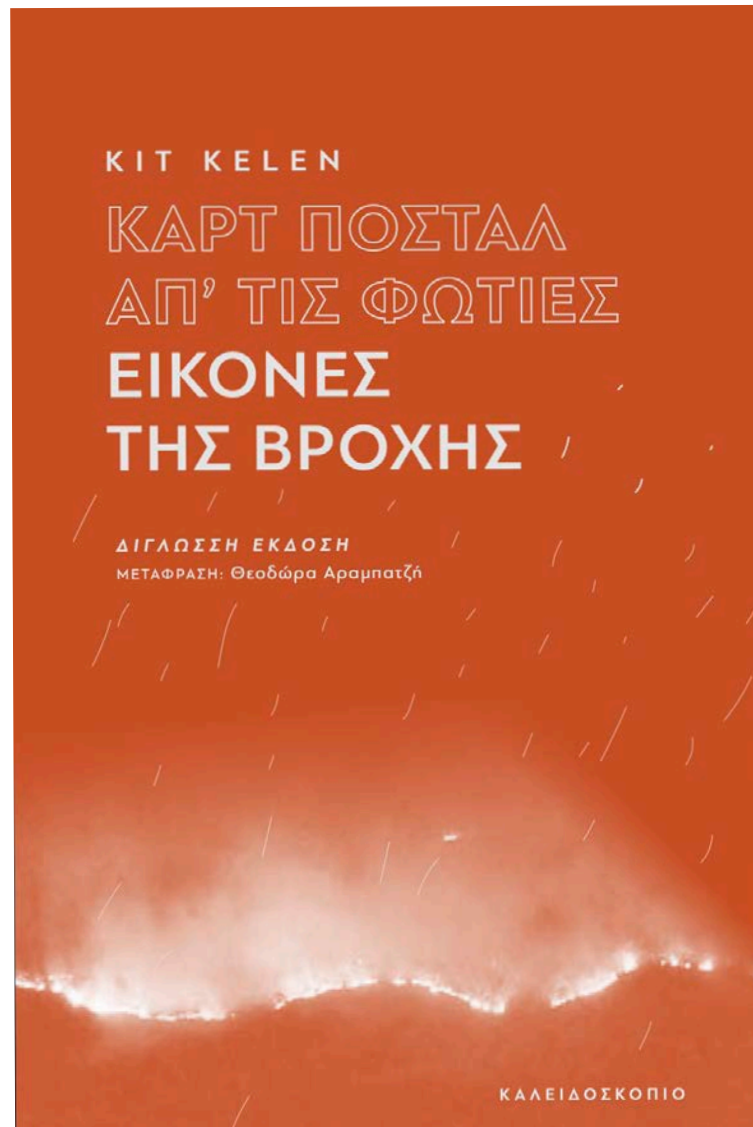
Θα μπορούσατε να μας πείτε την ιστορία πίσω από αυτό το βιβλίο;

Η ιδέα ενός βιβλίου με ποιήματα για φωτιές και πλημμύρες γεννήθηκε μέσα από μακρές συζητήσεις ανάμεσα σε εμένα και στη μεταφράστριά μου – τη Θεοδώρα Αραμπατζή. Το νήμα που μας συνδέει είναι η λογοτεχνία για παιδιά και συναντηθήκαμε στη Διεθνή Βιβλιοθήκη για Νέους στο Μόναχο (στο Κάστρο Μπλούτενμπεργκ) – υπέροχο μέρος –, όπου η Ντόρα είναι υπεύθυνη για την ελληνική συλλογή. Εκεί ξεκινούν και εξελίσσονται κάθε είδους συνεργασίες. Η Ντόρα και εγώ έχουμε πολλά κοινά ενδιαφέροντα, μεταξύ αυτών η ποίηση και ο καιρός, καθώς και τα ακραία καιρικά φαινόμενα στις χώρες μας. Όσο δουλεύαμε πάνω σε αυτό το βιβλίο –ας πούμε τα τελευταία τρία χρόνια– εκδηλώθηκαν αρκετά ακραία καιρικά φαινόμενα στην Αυστραλία και στην Ελλάδα. Τα αποτελέσματα είναι τω όντι καταστροφικά και φυσικά αποτελούν απλώς το ξεκίνημα για τη μορφή που πρόκειται να πάρει ο κόσμος ως συνέπεια της κλιματικής αλλαγής. Φαίνεται ότι οι άνθρωποι έχουν μια απίστευτη ικανότητα να λησμονούν καταστροφές, ιδίως όταν δεν έχουν πέσει προσωπικά οι ίδιοι θύματα. Στο παρελθόν αυτό ίσως να ήταν ένα χρήσιμο ένστικτο επιβίωσης. Ας θυμηθούμε τις γιορτές της Μαύρης Πανώλης ή το είδος της παράδοσης στην απόδραση. Αλλά ο κόσμος δεν έχει πλέον περιθώρια για τέτοιες προσεγγίσεις. Ο παγκόσμιος ιμπεριαλισμός, ο ολοκληρωτισμός, οι φασισμοί και οι γενοκτονίες του προηγούμενου αιώνα είναι κάποια από τα πράγματα που μας αποδεικνύουν πόσο σημαντικό είναι να θυμόμαστε. Να θυμόμαστε, ώστε να μην επαναλάβουμε. Νομίζω ότι η ποίηση και οι τέχνες γενικά είναι σημαντικές ως μέσο χάραξης στη μνήμη τρομακτικών γεγονότων τα οποία είναι απαραίτητο να θυμόμαστε προκειμένου να βελτιωθούμε ως είδος. Και προκειμένου να προστατεύσουμε αυτόν τον ένα και μοναδικό πλανήτη που διαθέτουμε. Να τον προστατεύσουμε από εμάς τους ανθρώπους. Ήδη στον κόσμο υπάρχουν τα μισά δέντρα από όσα υπήρχαν προτού πάρουμε εμείς τα ντρία στα χέρια μας, δέκα χιλιάδες χρόνια πριν, στο τέλος της τελευταίας Εποχής των Παγετώνων. Το εάν η ποίηση –το εάν η τέχνη– μπορεί να κάνει κάποια διαφορά, το εάν μπορεί να προκαλέσει τους ανθρώπους να σκεφτούν, να αισθανθούν, να δράσουν για αυτά τα πράγματα είναι φυσικά συζητήσιμο. Τι άλλο μπορούν να κάνουν ποιητές και καλλιτέχνες; Ωστόσο, νομίζω ότι λίγο πολύ το κίνητρο πίσω από το βιβλίο είναι να κάνω τους ανθρώπους να σκεφτούν και να καταλάβουν την τρέχουσα οικολογική κρίση.

Είχα ήδη ποιήματα και ανεπεξέργαστα κείμενα που ήθελα να μοιραστώ, όπως και απαντήσεις σε ελληνόφωνους ποιητές (τους οποίους είχα διαβάσει φυσικά από μετάφραση... περισσότερα γι' αυτό παρακάτω), και είχα γράψει στην Ντόρα κάποια ποιήματα που γεννήθηκαν μέσα από τις συζητήσεις μας. Έτσι, όλο αυτό το υλικό άρχισε να παίρνει τη μορφή βιβλίου. Και οφείλω να ευχαριστήσω την Ντόρα για τον διάλογο και τη φιλία της και για την τόσο προσεκτική της συνεργασία, που είχε στόχο να κάνει αυτό το βιβλίο πραγματικότητα. Πρέπει να ευχαριστήσω και την Αλέξα Αποστολάκη, από τις εκδόσεις Καλειδοσκόπιο, για τη δεξιοτεχνία της και την προσπάθειά της ως επιμελήτριας/εκδότριας να βγει το βιβλίο σε αυτή την όμορφη έκδοση.

Γενικά μπορώ να πω ότι το περιεχόμενο του βιβλίου είναι μια δουλειά γεννημένη μέσα από μια συζήτηση που είναι πάντα πολιτική, τουλάχιστον εν μέρει... μάλλον πιο πολύ φιλοσοφική παρά πολιτική... μια δουλειά σχετικά με το πώς είναι ο κόσμος, πώς θα έπρεπε να είναι και πώς δεν θα έπρεπε. Για μένα, όταν στρέφομαι στη φιλοσοφία σημαίνει ότι ξεκινώ από την Ελλάδα (η προσωπική μου προκατάληψη με φέρνει πρώτα προς τον Επίκουρο). Και ο στοχασμός γύρω από τη δημοκρατία (ή μορφές διακυβέρνησης γενικότερα) σημαίνει ότι ξεκινώ από την Ελλάδα, όποιες περιπέτειες και αν προκύψουν στον δρόμο.

Επίσης, για μένα, το βιβλίο αυτό αναγκαστικά έχει να κάνει με την ελληνικότητα και με την ιδιότητα του Αυστραλού και με το πού και πώς συναντιούνται. Η ελληνικότητα είναι ένα από τα πολλά πλεονεκτήματα της αυστραλιανής κοινωνίας και της διανοητικής της ζωής. Είναι αδύνατον να φανταστούμε την Αυστραλία χωρίς την ελληνικότητά της. Μία από τις σημαντικές δημόσιες αρετές του προπάππου μου J.J. Maloney ήταν ότι διάβαζε τη Βίβλο στα ελληνικά και στα εβραϊκά. Αυτός ήταν ο τρόπος του να συνδέεται με την αρχαία διανοητική

ζωή που, κατά τη γνώμη του, διαμόρφωσε τα θεμέλια του πολιτισμού.

Κατά κάποιον τρόπο, επομένως, μάλλον μπορώ να πω ότι είναι ένα βιβλίο γύρω από το πώς δημιουργούν τον κόσμο οι διαφορετικές μας γλώσσες, πώς ο κόσμος είναι κάτι που δημιουργούμε με τη συζήτηση, πόσο πολύτιμο είναι όταν, μέσω της πράξης της μετάφρασης, η φωνή σου μπορεί να γίνει δική μου, και το αντίστροφο!

Αυτό είναι το πρώτο σ... δημοσιεύεται στην ΕΛΛ...

Ναι και ναι, και όχι, κ... να είμαι πιο σαφής, εί... ποιητική συλλογή που... στην Ελλάδα. Όμως π... μεταφραστεί στα ελλ... από την εποχή της δι... Μπουμπούκι, στα Μέ... την Πάφο) ... από την... Πέτρο Πανάου ... ο σ... ένας λόγιος της παιδι... αυτών των ποιημάτων... χρονιές στο περιοδικό mandragoras-magazin

Από ό,τι θυμάμαι ήταν... συν κάποιοι πίνακές μ... κείμενο της Ντόρας. Έ... είχε δημοσιευτεί ένα β... βιβλίο.

Υπάρχει κάποιο νήμα... ποστάλ απ' τις φωτιές... βροχής;

Λοιπόν, αποτελούν εν... Κατ' αρχήν, θα έλεγα κ... κάνουν με τα ακραία κ... και τα δύο έχουν να κ... αλλαγή ... όπως νομίζ... έλεγα ότι πίσω από όλ... ανθρωπιστική/μετα-αν... φιλοσοφία. Ελπίζω ότ... τους ανθρώπους να κ... που πίστευαν ότι γνωρ... καινούρια μάτια. Αλλά... πώς πρέπει να κάνει ο

Έχετε έρ... ελληνικ... ακαδημ...

Μα φυσικά – με τ... τον Σεφέρη, τον Ε... και πολλούς άλλο... Αυστραλία – την Α... και τον Δημήτρη... τον Π.Ο. κι άλλου... φυσικά, από μετά... δεν γράφουν στα... γράψει ποιήματα... πολλούς από αυτο... βρίσκονται στο βι... έχω προσπαθήσει... πρακτικά με τη σ... τεχνοτροπία αυτώ... και φυσικά και με... Νιώθω, όμως, ότ... γρατσουνίσει την... Ελπίζω ότι αυτό τ... θα με βοηθήσει ν... περισσότερους αν... ότι θα έχει ως συ... διαλόγους.